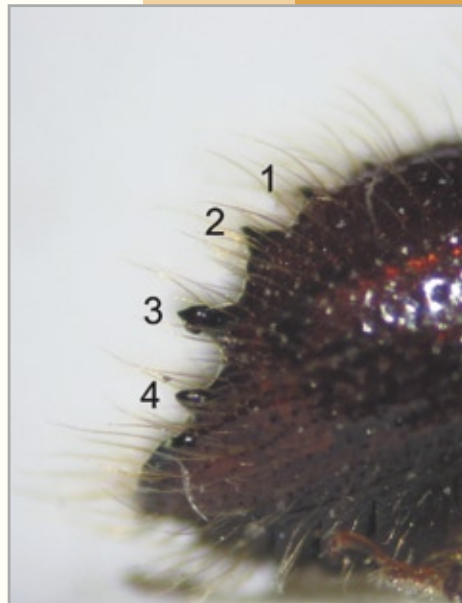

***Ips amitinus* Eichhof**
Kornik drukarczyk

UE: II/B (a) 6.(a)
PL: 2/B A. 6.a)

Obraz żerowiska w korze świerka: widoczny chodnik macierzysty i chodniki larwalne; ząbki na ścięciu pokryw chrząszcza (widok z boku)

Ips amitinus Eichhof

Kornik drukarczyk

Rośliny żywicielskie: głównie świerk, sporadycznie: sosna, jodła, modrzew i limba.

Objawy występowania: Najchętniej atakuje stojące osłabione drzewa. Opanowuje przeważnie część wierzchołkową i grubsze gałęzie. Chodnik: wyraźnie zarysowana komora godowa od której odchodzą chodniki macierzyste (3–7) rozchodzące się faliście w górę i w dół, ich szerokość nie przekracza 2 mm, długość nieco ponad 10 cm; chodniki larwalne odchodzą od chodników macierzystych w odstępach 4–10 mm; komora godowa i chodniki macierzyste zaczynają się dość głęboko w drewnie, chodniki larwalne nie naruszają bielu.

Identyfikacja i biologia: Rójka pierwszej generacji rozpoczyna się zwykle pod koniec kwietnia i trwa do lipca; druga generacja: od lipca do końca sierpnia. Rocznie rozwijają się 1–2 pokolenia. Gatunek poligamiczny. Często występuje razem z kornikiem drukarzem (*Ips typographus* Heer), do którego jest bardzo podobny morfologicznie. Chrząższ długości 3,5–4,5 mm, smukły, barwy ciemnobrązowej. Przedplecze z przodu łukowato zaokrąglone, boki słabo zbieżne już od samej nasady. Ścięcie pokryw silnie błyszczące, z czterema ząbkami na każdym boku. Odstęp między pierwszym a drugim ząbkiem mniejszy (licząc od góry) niż między drugim a trzecim. Międzyrzęd przyszwowy każdej pokryw zaopatrzony w szereg szczecinek tylko w górnej części. Gatunek pospolity w Europie Środkowej, notowany z Finlandii i Szwecji. W Polsce występuje na całym obszarze.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny i drewno przez cały sezon wegetacyjny poszukując objawów występowania szkodnika i samych szkodników. Do analizy laboratoryjnej najlepiej przekazywać postaci dorosłe: żywe lub uśmiercone i zakonserwowane w odpowiedni sposób.